

[N. Chr. Christensen.]

tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til udvalget angående lovforslaget om arbejderbeskyttelse.

Stæhr Johansen: Som det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen sagde, har dette forhold med hensyn til dagbladenes trykning, som jo for en stor del, i hvert fald forarbejdet, foregår søndag aften, bestået i 30 år. Jeg ved ikke, om grunden til, at den højtærede socialminister nu rejser sagen, er, at den højtærede minister er pessimist med hensyn til muligheden for at få gennemført lovforslaget om arbejderbeskyttelse. Forholdet er simpelthen det, at hvis det nye lovforslag var blevet ført igennem, ville dette lovforslag have været ganske unødvendigt.

Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi betragter den her foreslåede ændring som en praktisk foranstaltning og kan anbefale, at lovforslaget gennemføres. Det understreger også, for mig i hvert fald, at en for fast ramme i disse love er umulig. Erhvervslivets udvikling fortsætter, og jeg mener, det er nødvendigt, at der på dette område er dispensationsret, en dispensationsret, som formentlig vil findes i den nye lov.

Der er et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil rette til den højtærede socialminister. I den bekendtgørelse af 2. februar 1918, som omtales i bemærkningerne, og hvorved man først og fremmest gav dispensation til søndagsarbejde for dagbladene, nævner man ikke alene arbejde på dagblade, men også reproduktionsarbejde. Nu ved vi alle, at et moderne blad også er afhængigt af reproduktionsarbejde, men lovforslaget tager ikke dette med. Det er jo ikke alene sætning og trykning, der er afgørende for, at et blad kommer ud, men det er også et vidtgående reproduktionsarbejde. Jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister, om dette lovforslag indeholder mulighed for, at reproduktionsarbejde kan foretages, for ellers er det jo en svækkelse i forhold til bekendtgørelsen af 2. februar 1918.

Mit parti kan altså anbefale lovforslaget til vedtagelse, men jeg vil naturligvis gerne have et svar fra den højtærede socialminister på det spørgsmål, jeg har tilladt mig at rette til ham.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag, som giver dagbladene den samme adgang til dispensation med hensyn til det tidsrum, for hvilket der er forbud mod helligdagsarbejde, en dispensationsadgang, som gælder for alle andre industrielle virksomheder, når der er afsluttet en bindende overenskomst med arbejderne om den samlede arbejdsfrihed. Det er altså ikke noget ekstraordinært, man indfører ved dette lovforslag, det er blot den samme regel, som gælder for andre industrielle virksomheder.

Det særlige er, at helligdagsarbejde for dagbladene vedkommende ikke er forbudt i hele helligdagsdøgnet, ikke forbudt i 24 timer, som det er i andre industrielle virksomheder, men kun i tidsrummet fra kl. 9 til kl. 24. Nu har det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen rørt ved det spørgsmål, om ikke det var naturliger at fastsætte nogle andre tidspunkter end dem, der foreslås her, men dog nogle bestemte tidspunkter. Jeg må sige, at jeg på det bestemtteste vil fraråde det, for, som det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde, der sker stadigvæk forandringer, så arbejdes der på det ene tidspunkt, og så arbejdes der på det andet tidspunkt.

Der er andre spørgsmål end spørgsmålet om mandagsbladene, selvom det kun er mandagsbladene, der er blevet nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. Der kan også være andre tilfælde, f. eks. at man skal have et eftermiddagsblad ud om søndagen. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man drøfter dette i udvalget, men reglen i lovforslaget er, at der er almindelig adgang til at dispensere, når der er en bindende overenskomst om den samlede arbejdsfrihed for arbejderne, og jeg synes, det vil være ganske naturligt, at også dagbladene får en sådan mulighed.

Ragnhild Andersen: Når et lovforslag som dette sættes til forhandling, kan jeg ikke undlade på mit partis vegne at give udtryk for beklagelse over, ja, utilfredshed med, at der her i hast forelægges forslag om en enkelt ændring i fabrikløven, omfattende en mindre gruppe arbejdere, nemlig dagbladstypograferne, på et tidspunkt, da titusinder af fagorganiserede arbejdere igennem flere